

Preek n.a.v. 1 Johannes 5: 1-5 – Het geloof dat de wereld overwint

Wij zitten nu hier na een pauze van een paar maanden. Maar...het lijkt dus vooruit te gaan. Wij zijn er natuurlijk nog lang niet, het is nog lang niet alles zoals wij dat gewend zijn maar het voelt al een beetje als een kleine overwinning. Maar als dat zo is...als het feit dat wij nu weer diensten mogen houden in de kerkgebouwen al een kleine overwinning is, wat is dan de grote overwinning? Wanneer hebben wij het “gehaald”? Als alles weer gewoon mag? Als wij alles zo mogen doen zoals vroeger? Of hebben wij als kerk overwonnen als alle bibliotheken, hotels, restaurants, disco’s weer terug worden veranderd tot kerken? Of als de meerderheid van de politici Christelijk is? Of als het Christendom weer de meerderheid wordt in dit land? In Europa of de wereld? Of misschien heeft de kerk gewonnen als alle ongerechtigheid in de wereld uitgeroeid is en hemel op aarde bereikt is?

De apostel Johannes spreekt in de bijbelversen die wij gehoord hebben wél over een overwinning, namelijk dat van geheel de wereld. En dat noemt hij het geloof. Nou, gedurende de duizenden jaren van menselijke beschaving zijn er talloze mensen geweest die dat maar al te graag in handen hadden gekregen: iets om mee heel de wereld te overwinnen.

Maar dat is niet de soort overwinning waar de apostel Johannes het over heeft. Dit misverstand ook is gebeurd in het leven van Jezus hier op aarde...toen hij als koning werd verwelkomd in Jeruzalem. Maar deze mensen werden teleurgesteld in Jezus, omdat Zijn overwinning niet overeenstemde met hun verwachtingen. Het wapen wat Hij heeft gebracht was anders. En ondanks dit: het koningschap van Jezus is werkelijk, het wapen wat hij brengt is krachtig, en Zijn overwinning is volledig. En dit wapen legt hij in de hand, of betere gezegd, in het hart van mensen die Zijn naam dragen, en van Hem zijn: *het geloof*.

Johannes laat ons in deze tekst duidelijk zien dat het geloof in Christus wel zeker betrekking heeft op de wereld. Met andere woorden, ons geloof gaat niet *alleen* over het onaantastbare, over het onzichtbare, over het spirituele, maar ook over onze relatie tot deze wereld. Ik zal nooit vergeten, een gesprek wat ik in mijn studentenjaren heb mogen voeren met een jonge meid rond de 20 uit Korea. En ze vertelde dat in Korea de Christelijke kerk wel heel sterk aanwezig is, en zij ook van een gelovig gezin komt. Maar toen zei ze iets wat verbluffend was: *nou, ik ben wel gedoopt, maar ik denk, als ik oud ben, dan zal ik maar geloven, dan zal ik me bezighouden met het geloof...* En ik zei: Maar waarom dan pas? Waarop ze zei: *Nou, omdat dat nodig is om de dingen van het hiernamaals te regelen.*

Nou, ten eerste, jongeren...of het nou onze dood is, of de terugkomst van onze Heer, beide hoeven niet perse te wachten daarop dat wij „klaar” zijn. En daarom moet je altijd in het hier en nu de vraag stellen...ben ik er klaar voor om Hem te ontmoeten? De kerkvader Augustinus had hierover in zijn jeugd toen hij een losbandig leven leidde altijd zo gebeden: *God, maak mij rein, maar nog niet!* – Als ik “uitgenoten” ben, dan mag u met mij aan de slag om mij voor te bereiden voor de eeuwigheid. Ik denk dat de felle woorden van Jezus hierop wel tegenweer zijn: *Dwaas, nog deze nacht zal men uw ziel van u opeisen...* - de ingreep van God in je leven moet liever gisteren dan vandaag, en liever vandaag dan morgen gebeuren.

En ten tweede...deze houding, van “het komt nog wel”...is zeker niet dat soort geloof waar de apostel Johannes het hier heeft. Dit is niet het geloof wat de wereld overwint...hoe zou dat ook kunnen zijn, als het een geloof is wat zich losrukt van de wereld...van haar pijn, van haar lijden, van haar problemen, en ook van haar zonden en verleidingen? Het geloof wat de wereld overwint heeft dus te maken met de alledaagse

dingen van de wereld, anders had Jezus niet zo gebeden vlak voor Zijn dood: *Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze.* Dit is het eerste kenmerk.

Het tweede heeft daarmee te maken wat de apostel zo verwoordt: *het is óns geloof.* Hij zegt niet – geloof overwint de wereld, maar hij benoemt het specifiek... en om alle misverstand te vermijden legt hij het verder ook uit “*Wie is het die de wereld overwint, dan wie gelooft, dat Jezus de Zoon van God is?* En dit is cruciaal...er zijn wel heel veel onderdelen van ons geloof, en onze traditie waar wij zo veel waarde aan hechten, die ook wel pijn doen als die aangetast worden – dit hebben wij de afgelopen maanden volop ervaren rondom erediensten en Avondmaal en doop... en er zijn ook wel onderdelen van ons geloof die uiteindelijk helemaal niet zo centraal staan...maar er zijn wel onderdelen van ons geloof die zó centraal staan, dat wij daarin geen compromis kunnen nog mogen sluiten: het geloof dat Jezus Christus de eniggeboren Zoon van God is, en dat wij door Zijn verzoenend offer aan het kruis verlossing van onze zonden krijgen en tot kinderen van God worden aangenomen.

Maar voordat het ons geloof kan worden, moet het eerst mijn geloof worden. En het overwinnen van de wereld begint bij het overwinnen van het zelf. Dat is de reden waarom Jezus in Mattheüs 16 ook duidelijke beelden gebruikt: *wat baat het de mens als hij de hele wereld in zijn macht krijgt, en ondertussen in zijn ziel schade lijdt?* En Jezus heeft deze verzoeking als mens zelf ook moeten ervaren, toen bij de derde verzoeking in de woestijn de duivel Hem alle koninkrijken van de wereld liet zien en Hem volledige macht beloofde over heel de aarde...als Hij zich maar zou buigen voor hem. Maar Jezus zet ook voor ons de juiste volgorde vast. Het is niet: eerst de wereld, en dan zien we wel verder. Het is niet: God, geef mij alles maar, vervul al mijn wensen maar, laat mij zorgenvrij leven, laat mij leven in een wereld waar ik naar verlang...en als dat allemaal is geschied, dan mag u ook wel met mij bezig. “*Maak mij rein, maar nog niet...zet eerst de wereld recht...*”

Heeft U het de afgelopen maanden ook vaak gebeden en gezocht: *Als alles maar weer de oude is...* - ja, en? Wat dan? Zijn we er dan al? Hebben wij het dan van de wereld overwonnen? Of zien wij nou eindelijk in dat God het wapen van onze overwinning reeds NU in onze handen wil leggen? Het geloof in Jezus Christus, Zoon van God. En dan zullen wij eindelijk zo bidden: *Here, ik wil meewerken aan Uw koninkrijk...*maar dat kan ik niet als U eerst niet in mij begint. Ik wil me inzetten voor de medemens in nood, voor de zwakken, de verdrukten. Maar ik kan dat niet tenzij U in mij werkt. En dan bidden wij niet om het veranderen van de wereld...maar het veranderen van jezelf, zodat je kunt leven volgens de wet van liefde, de grondwet van Gods komend koninkrijk.

En de enige reden waarom God jou en mij kan en wil veranderen tot erfgenaam van dit Koninkrijk is omdat in Jezus Christus de overwinning over deze wereld al is behaald. Hij zegt aan het kruis: *Het is volbracht.* – het is Zijn overwinning waaraan wij deel mogen hebben door het geloof. En alleen dat geeft ons de kracht om stand te houden in alle beproevingen van de wereld, om ons af te keren van alle verleidingen van de wereld, en om ons in liefde te keren naar allen om ons heen.

Laat ons bemoedigd worden door de woorden van Jezus in alle strijden van dit leven: *Deze dingen heb ik tot u gesproken, zodat u Mijn vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.* Alle eer, lof en glorie zij Hem, onze Heer! AMEN